

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Γ.Ο.Χ. ΒΟΛΟΥ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Γ.Ο.Χ. Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Δημάρχου Γεωργιάδου 163

382 21 ΒΟΛΟΣ

Βόλος, 08-10-2018

Αρ. Πρωτ.: 11

Προς

Την ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Κάνιγγος, 32 (γ' όροφος)

106 82 ΑΘΗΝΑ

**ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 10/26-8-2018
ΔΗΛΩΣΗΣ ΑΠΟΤΕΙΧΙΣΕΩΣ**

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΟΔΟ Γ.Ο.Χ. (ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ) ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΟ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ κ. ΦΩΤΙΟ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΞΕΛΕΓΗ
ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΩΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Γ.Ο.Χ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ, ΖΩΝΤΟΣ ΤΟΥ
ΠΡΟΣΦΑΤΩΣ ΕΚΛΙΠΟΝΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΥΡΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ,

**ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΙΡΕΣΗ - ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ - ΠΟΥ
ΕΙΣΗΧΘΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΟΔΟ Γ.Ο.Χ. ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ, ΣΤΗ
ΣΥΝΕΔΡΙΑ 4/17-12-2014, ΓΙΑ ΥΠΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΝΟΜΟ 4301/2014 ΓΙΑ ΤΑ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, Ο ΟΠΟΙΟΣ
ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΕΤΕΡΟΔΟΞΟΥΣ (ΔΗΛΑΔΗ ΤΟΥΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΟΥ ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΗΤΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ) ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΕΤΕΡΟΘΡΗΣΚΟΥΣ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΣΥΝΟΔΟ
ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΩΣ ΑΝΩ ΝΟΜΟΥ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΕΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥ**

**ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015, ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 58 ΠΑΡ. 4 ΤΟΥ Π.Δ.
ΓΙΑ ΤΟ ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ
ΥΠΑΓΕΙ ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΗΔΗ
ΥΠΑΓΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΝΟΜΟ 4301/2014 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΓΟΧ 1)
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ, 2) ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΚΑΙ 3)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΚΑΙ ΘΑ ΥΠΑΓΕΙ ΤΟ ΥΠΟ ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ
ΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΓΟΧ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΤΕΡΟΔΟΞΩΝ
ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΘΡΗΣΚΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ**

Συμπληρώνουμε σήμερα την υπ' αριθ. πρωτ. 10/26-8-2018 Δήλωση Αποτειχίσεώς μας - η οποία ερείδεται στον 31^ο Αποστολικό Κανόνα ως προς μόνη τη δικαιοσύνη ως λόγο αποτειχίσεως (δηλαδή παράβαση της θεμελιώδους κανονικής τάξεως της Εκκλησίας) –

1) Με τον ίδιο 31^ο Αποστολικό Κανόνα και ως προς την αίρεση ως λόγο αποτειχίσεως, εξαιτίας της αποφάσεως, στη συνεδρία αυτής της 4/17-12-2014, της Συνόδου ΓΟΧ για υπαγωγή των Μητροπόλεων ΓΟΧ και της Εκκλησίας ΓΟΧ στο Νόμο 4301/2014, και της δημόσιας στηρίξεως από αυτήν, μέσω των Ερωταποκρίσεων αυτής του Ιανουαρίου 2015, του ίδιου Νόμου, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 58 παρ. 4 του Π.Δ. 18/2018 για το Οργανόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας, η οποία υπάγει τους ΓΟΧ στο Τμήμα Ετεροδόξων και Ετεροθρήσκων του ίδιου Υπουργείου, καθιστώντας τους αιρετικούς έναντι της καινοτόμου νεοημερολογητικής Εκκλησίας της Ελλάδος, Διότι, εξαιτίας της ανωτέρω αποφάσεώς της και της ως άνω δημόσιας στηρίξεώς της, η Σύνοδος ΓΟΧ εισήγαγε στην Εκκλησία ΓΟΧ την αίρεση της απεμπόλησης της Ομολογίας Πίστεως την οποία διακήρυξε ο Άγιος πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος (Καβουρίδης), κατά την οποία η Εκκλησία ΓΟΧ είναι η διάδοχος της πριν το 1924 ακαινοτομήτου Εκκλησίας της Ελλάδος, ως τηρούσα απαρασαλεύτως τα Δόγματα και τους Ιερούς Κανόνες της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, περιλαμβανομένης της λατρευτικής ενότητας του 9^{ου} άρθρου του Συμβόλου της Πίστεως σε σχέση με την κοινή από όλες τις Αυτοκέφαλες Εκκλησίας τέλεση των νηστειών και των ακινήτων εορτών, την ερειδόμενη στο πάτριο Ιουλιανό ημερολόγιο το οποίο αποτελεί τμήμα της Ιεράς Παραδόσεως, όπως τούτο αναγνωρίστηκε ενδεικτικά:

1.α. από τον Αυτοκράτορα Ανδρόνικο Β΄ τον Παλαιολόγο, ο οποίος δεν αποδέχθηκε την έκθεση του Νικηφόρου Γρηγορά για τη διαρρύθμιση του ημερολογίου το 1324 [«επί το αστρονομικώς αληθέστερον», «πρόλογος του Μ. Γεδεών (σελ. φυλλαδ. 11.12)] για το λόγο ότι «ίνα μη εισαγάγη τούτο (το διωρθωμένον ημερολόγιον) σύγχυσιν μεν εις τους αμαθείς, διαίρεσιν δε εις το σώμα της Εκκλησίας, αφήκεν εν σιγή να παρέλθη το πράγμα, διότι ήν αδύνατον εντός ολίγου χρόνου να περιέλθη τις όλας τας νήσους και τας επαρχίας και να μεταπέιση από της παλαιάς εις την νέαν τάξιν, να διαιρεθώσι δε, και εδώ μεν άλλην άλλοι εορτήν να πανηγυρίζωσιν, άλλοι δε άλλην αλλαχού, το τοιούτον ουχί χρηστόν εφάνη (παραφρ. εκ του Σάθα, Βιογραφ. Σχεδιάσμα περί Ιερεμ. Β΄, σελ. ξγ. ξδ.», όπως διηγείται ο Γρηγοράς (Λεοντοπόλεως Χριστοφόρου, Ημερολογιακά, εκ του Πατριαρχικού Τυπογραφείου, εν Αλεξανδρεία, 1925, σελ. 9) [ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ 9^{ΟΥ} ΑΡΘΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΙΜΝΙΟΥ ΑΥΤΩΝ],

1.β. από την Επιστολή του 1581 του Οικουμενικού Πατριάρχη Ιερεμία Β΄ του Τρανού:

«... Ου γαρ υπέρτεροι κανόνων ημείς, δι' ό πολλοί της ευθείας εξετράπησαν, υπήκοοι δε εκπληρωταί, ως δυνατόν, προς οικοδομήν την εξουσίαν, ήν έδωκεν ημίν ο Κύριος, χρώμενοι εν τη εκκλησία τη καθ' ημάς, ήτις έχει λόγους αγίων πολλούς, μαρτύρια, κανόνας και άλλα καθ' ειρμόν αναγιγνωσκόμενα τον ενιαυτόν όλον. Και εί τι της παγχρύσου αλύσεως ταύτης αποτεμούμεν, εις την του όλου καθαίρεσιν την ζημίαν επάξομεν ανωφελώς».

[ΣΗΜΕΙΩΣΗ 1η: Αν με το νέο ή Γρηγοριανό ημερολόγιο εορτάζεται το Πάσχα από τις 3 έως τις 8 Μαΐου, τότε καταργείται εντελώς η νηστεία των Αγίων Αποστόλων, η οποία προβλέπεται από τις Αποστολικές Διαταγές (Βιβλίο Ε΄, Κεφ. Κ΄) – οπότε πρέπει να διαρκεί τουλάχιστον μία (1) ημέρα - και αναφέρεται επί παραδείγματι 1) από τον Λόγο του Αγίου Λέοντος Ρώμης, Ομιλία 77^η, Patrologia Latina, στήλη 416ΑΒ, 2) από τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, Πηδάλιο, σελ. 92-94, υποσημ. 2, και σελ. 95, υποσημ. 1, στον 69^ο Αποστολικό Κανόνα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ 2^η: Με το νέο ή Γρηγοριανό ημερολόγιο διασαλεύεται το καθιερωμένο από τους Αγίους Πατέρες Τυπικό των ακινήτων εορτών

και των κινητών εορτών που προσδιορίζονται από το Πάσχα, το οποίο, κατά την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο, πρέπει να εορτάζεται από τις 22 Μαρτίου έως τις 25 Απριλίου. Γι' αυτό η καινοτόμος νεοημερολογητική Εκκλησία της Ελλάδος αναγκάζεται κάθε χρόνο να εκδίδει νέο τυπικό που να προσαρμόζει την διασάλευση του καθιερωμένου από τους Αγίους Πατέρες Τυπικού στο νέο ή Γρηγοριανό ημερολόγιο. Αντιθέτως, η Εκκλησία ΓΟΧ ακολουθεί πάντοτε το ίδιο Τυπικό το καθιερωμένο από τους Αγίους Πατέρες, το οποίο ουδέποτε διασαλεύεται.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ 3^η: Η Ορθόδοξη Εκκλησία διέταξε εν πάση σοφία πάνω στον ετήσιο κύκλο του Ιουλιανού ημερολογίου και τις ακίνητες και τις κινητές εορτές].

Και ο Οικουμενικός Πατριάρχης Ιερεμίας Β΄ ο Τρανός, στην ανωτέρω Επιστολή αυτού του 1581, συνεχίζει ως ακολούθως:

«Ο μεν γαρ σύμπας των αγίων Πατέρων χορός σκοπόν έχει περί τούτου, ουχί περί θεωρημάτων μαθηματικών, αλλά περί Χριστού μαθημάτων, του μη συνεορτάσαι τοις Ιουδαίοις. Ει ούν συνέβη τούτό ποτε, σκήψιν τινα τα νέα είχαν ωρολόγια. Επεί δε χάριτι του Θεού μέχρι του νυν παλαιά τε και νέα Ρώμη καλώς τον ένα Χριστόν άπαξ του ενιαυτού συνεώρταζεν, ως άπαξ αυτού παθόντος, τίνος ένεκα η σύγχυσις αύτη και το παγκόσμιον σκάνδαλον των ακουομένων δέκα ημερών;... Την αυθεντίαν εχέτωσαν οι των θείων πατέρων κανόνες και οι νόμοι των ευσεβών βασιλέων, και ουχί οι αστρονόμοι, ών τα τοιαύτα συμβούλια ασθενή τινα, ως δοκεί, ευρόντες λαβήν, αιμιττομένην τοις θείοις Πατράσι, και φυλαχθείσαν αναμάρτητον έως την σήμερον. Ει γαρ και ο χρόνος και η των φωστήρων κίνησις περί την ημέραν του Πάσχα ανωμαλίαν τινά ποιεί, τη ευσεβεία γε μην ουδ' οπωστιούν τούτο λυμαίνεται. Όθεν ουδέ μετατρέπειν δει τον των αγίων Πατέρων κανόνα και καινοτομείν και εις αιτίαν στάσεως τας Χριστού εκκλησίας κινείν. Είπερ αληθεία και θείω πνεύματι περί αναγκαίων καλώς εσκόπουν, πολλά εισί τα ψυχωφελή, και ουχί τα παίγνια των ωρολογίων τούτων, ουδέν όντων...» (Κ.Ν. Σάθα, Βιογραφικόν Σημείωμα περί του Πατριάρχου Ιερεμίου Β΄ (1572-1594), εν Αθήναις, 1870, σελ. 27-28),

1.γ. από το Πατριαρχικό Σιγίλιο του 1583 του Οικουμενικού Πατριάρχη Ιερεμία Β΄ του Τρανού και του Πατριάρχου Αλεξανδρείας Σιλβέστρου:

«έξω παντός λόγου τας δέκα ημέρας [ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ] του οκτωβρίου [ΔΗΛΑΔΗ ΤΟ ΝΕΟ Ή ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ] οι αστρονόμοι της Ρώμης εξέβαλον ίνα φανώσι μόνον ως δοκεί τοις ανθρώποις ποιείν τι, δόξης κενής .ένεκα, βέλτιον ό ήν αυτοίς μη καινοτομείν και τοιαύτα μεταποιείν, και ταις εκκλησίαις Χριστού στάσεως ου μετρίας γίνεσθαι προξένους· ή καν βίαν μη επάγειν ένεκα τοιούτων, όπερ τολμώσιν· ουκ εύλογον λογίζεται ως τοις αντεχομένοις τα καλώς ορισθέντα τοις ιεροαγίοις πατράσιν, ού μόνον λελογισμένον αλλά και θείον» (Κ.Ν. Σάθα, ο.π., σελ. 32).

2) Με τον 15^ο Κανόνα, παρ. 4, της Πρωτοδευτέρας Συνόδου που ορίζει επίσης την κατεγνωσμένη από Συνόδους ή Πατέρες αίρεση ως λόγο αποτειχίσεως, η οποία εν προκειμένω εξειδικεύεται στην κατεγνωσμένη (Παν)αίρεση του Οικουμενισμού ή Θρησκευτικού Συγκρητισμού ή Θρησκευτικής Παγκοσμιοποιήσεως ή Γνωστικισμού στη Νομική της Διάσταση (ή στο Νομικό Οικουμενισμό).

Ο Οικουμενισμός ή Θρησκευτικός Συγκρητισμός ή Θρησκευτική Παγκοσμιοποίηση είναι κατεγνωσμένος (ή καταδικασμένος):

Α. από τους Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, οι οποίοι έλεγχαν τους ασεβείς βασιλείς και τους ασεβείς Εβραίους που αναμείγνυαν την Παλαιά Διαθήκη με την Ειδωλολατρεία,

Β. Από τους Αποστόλους και ιδίως από τον Απόστολο Ιωάννη (Α΄ Καθολική Επιστολή του, Αποκάλυψη κλπ.) και τον Απόστολο Παύλο (Επιστολές του προς Κολασσαείς, προς Τιμόθεο Α΄ και Β΄, προς Τίτο κλπ.),

Γ. Από τις Οικουμενικές Συνόδους και ενδεικτικά:

Γ.1. την Β΄ Οικουμενική Σύνοδο (Κανόνας 7, ο οποίος, μεταξύ άλλων, συγκαταλέγει μεταξύ των αιρετικών τους Γνωστικούς Μοντανιστές),

Γ.2. την Ε΄ Οικουμενική Σύνοδο [η οποία καταδίκασε το δόγμα του Γνωστικού Απελλή, μαθητή του Γνωστικού Μαρκίωνα (κατά τον οποίο «ο γαρ γέρων Απελλής συμμίξας ημίν, πολλά μεν κακώς λέγων ηλέγχθη. Όθεν και έφασκε μη δειν όλως εξετάζειν τον λόγον, αλλ΄ έκαστον, ως πεπίστευκε, διαμένειν. Σωθήσεσθαι γαρ τους επί τον εσταυρωμένον ηλικότας απεφαίνετο, μόνον εάν εν έργοις αγαθοίς ευρίσκωνται», δηλ. «Ο γέροντας Απελλής πράγματι, όταν μας συναναστρεφόταν,

αποδείχθηκε ότι έλεγε πολλές πλάνες. Γι' αυτό έλεγε ότι δεν είναι καθόλου ανάγκη να εξετάζουμε τους λόγους, αλλά καθένας να παραμείνει στις πεποιθήσεις του. Διότι ισχυριζόταν ότι θα σωθούν οι ελπίζοντες στον εσταυρωμένο, μόνον αν βρεθούν πράττοντας αγαθά έργα»), βλ. Ευσεβίου Καισαρείας, Εκκλησιαστική Ιστορία, Βιβλίο Ε', κεφάλαιο 13, στίχος 5, σε: ΕΠΕ, Ευσεβίου Καισαρείας, τομ. 2, σελ. 162-165), μαζί με τους Μαρκιωνιστές],

Γ.3. την ΣΤ' Οικουμενική Σύνοδο (Κανόνας 95, ο οποίος, μεταξύ άλλων, συγκαταλέγει στους αιρετικούς τους Γνωστικούς Μανιχαίους, Ουαλεντιανούς, Μαρκιωνιστές),

Δ. από τους Πατέρες της Εκκλησίας και ενδεικτικά τον Άγιο Ειρηναίο Λουγδούνου (στο έργο του με τίτλο «Έλεγχος και Ανατροπή της Ψευδωνύμου Γνώσεως»), τον Άγιο Ιππόλυτο Ρώμης (στο έργο του με τίτλο «Κατά πασών των αιρέσεων έλεγχος», Ρ.Γ., τομ. 16, ΙΙΙ, σελ. 3017-3454), Μέγα Φώτιο (στο έργο του με τίτλο «Διήγησις περί της Μανιχαίων Αναβλαστήσεως», Λόγοι 4, ΕΠΕ, Μ. Φώτιος, τομ. 4, σελ. 10-337).

Η θρησκευτική ελευθερία είναι πολύτιμη για το ελεύθερο Ορθόδοξο φρόνημα και για την ελεύθερη εκκλησιαστική ζωή, λειτουργία και δράση, και κατοχυρώνεται πλήρως το νομοθετικό της καθεστώ, ύστερα από εκατό περίπου έτη αγώνων των Γ.Ο.Χ. και διώξεών τους από το Κράτος και από τους Μητροπολίτες της καινοτόμου νεοημερολογητικής Εκκλησίας, περιλαμβανομένης και της εκ του Συντάγματος αναγνωριζόμενης ιδιόρρυθμης νομικής προσωπικότητας της Εκκλησίας ΓΟΧ και των οργανωτικών της υποδιαιρέσεων (Μητροπόλεων, Ενοριών, Μονών).

Η αίρεση της Νομικής Διάστασης του Οικουμενισμού ή του Θρησκευτικού Συγκρητισμού ή της Θρησκευτικής Παγκοσμιοποίησης ή του Γνωστικισμού (δηλαδή η αίρεση του Νομικού Οικουμενισμού) συνίσταται στην εκούσια υπαγωγή από τη Σύνοδο ΓΟΧ στον κρατικό Νόμο 4301/2014 για τα θρησκευτικά και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα των ετεροδόξων και ετεροθρήσκων.

Η υπαγωγή από τη Σύνοδο ΓΟΧ στον κρατικό Νόμο 4301/2014 για τα θρησκευτικά και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα των ετεροδόξων και ετεροθρήσκων συνιστά την αίρεση του Οικουμενισμού ή

Θρησκευτικού Συγκρητισμού ή Θρησκευτικής Παγκοσμιοποίησης ή Γνωστικισμού στη Νομική του Διάσταση (ή του Νομικού Οικουμενισμού), διότι:

A. Ο Νόμος 4301/2014 αφορά τους ετεροδόξους και τους ετεροθρήσκους, δηλαδή δεν αφορά 1) την επικρατούσα θρησκεία (άρθρο 3 του Συντάγματος), και 2) από τους ετεροθρήσκους, α) τους Εβραίους, και β) τους Μουσουλμάνους της Θράκης. Αντιθέτως, η Εκκλησία ΓΟΧ δεν είναι ούτε ετερόδοξη ούτε ετερόθρησκη έναντι της κρατικής νεοημερολογητικής Εκκλησίας της Ελλάδος, σύμφωνα με την απόφαση 1444/1991 του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και σύμφωνα με την Ορθόδοξη Εκκλησιολογία, η οποία διακηρύχθηκε από την Ομολογία Πίστεως του Αγίου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου (Καβουρίδη), η Εκκλησία ΓΟΧ είναι η κληρονόμος της πριν το 1924 ακαινοτόμητης Εκκλησίας της Ελλάδος. Ως εκ τούτου, η απόφαση της Συνόδου ΓΟΧ (στη συνεδρία της 4/17-12-2014) για την υπαγωγή των Μητροπόλεων ΓΟΧ και της Εκκλησίας ΓΟΧ στο Νόμο 4301/2014, και η δημόσια από εκείνη στήριξη του εν λόγω Νόμου με τις Ερωταποκρίσεις της του Ιανουαρίου 2015, απεμπολεί την εν λόγω Ορθόδοξη παράδοση. Ως εκ τούτου, απεμπολεί στην πράξη το Ορθόδοξο φρόνημα περί της προσβολής, από την καινοτόμο νεοημερολογητική Εκκλησία της Ελλάδος, του 9^{ου} άρθρου του Συμβόλου της Πίστεως, υπό το πρίσμα της λατρευτικής ενότητας της Εκκλησίας - με την εισαγωγή της εορτολογικής καινοτομίας του Γρηγοριανού ημερολογίου, η οποία εισήχθη αυθαίρετα, αντικανονικά και αντιδογματικά, το 1924, από την καινοτόμο πλειοψηφία της Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος – σε συνδυασμό και με τον 56^ο Κανόνα της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου και περί της αυτής χρονικής τάξης τελέσεως των νηστειών και εορτών από όλους τους Ορθοδόξους Χριστιανούς. Σημειωτέον ότι το εν λόγω Γρηγοριανό ημερολόγιο αποτέλεσε το πρώτο βήμα της Παναίρεσης του Οικουμενισμού - όπως τούτο το πρώτο βήμα προβλέπεται στον Καταστατικό Χάρτη του Οικουμενισμού που περιέχεται στην Εγκύκλιο του 1920 του Οικουμενικού Πατριαρχείου – η οποία Παναίρεση το 1983 καταδικάστηκε από τη Σύνοδο της Υπερόριας Ρωσικής Εκκλησίας με Πρόεδρο αυτής τον Άγιο Φιλάρετο και το 1997 καταδικάστηκε από τη Σύνοδο ΓΟΧ με Πρόεδρο αυτής τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο ΓΟΧ Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρό Χρυσόστομο (Κιούση).

Β. Η απόφαση της Συνόδου ΓΟΧ (στη συνεδρία της 4/17-12-2014) για την υπαγωγή των Μητροπόλεων ΓΟΧ και της Εκκλησίας ΓΟΧ στο Νόμο 4301/2014, καθώς και η δημόσια από εκείνη στήριξη του εν λόγω Νόμου με τις Ερωταποκρίσεις της του Ιανουαρίου 2015, για την εκούσια υπαγωγή των τριών Μητροπόλεων ΓΟΧ με τη μορφή του θρησκευτικού νομικού προσώπου και της Εκκλησίας ΓΟΧ με τη μορφή του υπό σύσταση εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, σε συνδυασμό με το άρθρο 58 παρ. 4 του Π.Δ. 18/2018 για το Οργανόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας, με το οποίο και τα θρησκευτικά νομικά πρόσωπα και το υπό σύσταση εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο των ΓΟΧ υπάγονται στην εποπτεία του Τμήματος Ετεροδόξων και Ετεροθρήσκων, αναγνωρίζουν την Εκκλησία ΓΟΧ ως ετερόδοξη (κατά τον κρατικό όρο), δηλαδή ως αιρετική (κατά τον εκκλησιαστικό όρο) έναντι της αναγνωριζόμενης από το Κράτος ως επικρατούσα θρησκεία καινοτόμου νεοημερολογητικής Εκκλησίας.

Γ. Ο Νόμος 4301/2014 περιέχει νομοθετική ρύθμιση των θρησκευτικών και εκκλησιαστικών νομικών προσώπων των ετερόδοξων και των ετεροθρήσκων, κατά ομοιόμορφο τρόπο, αδιαφορώντας για το θέμα της αληθείας ή της μη αληθείας των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων, όπως επιτάσσει η διεθνής και συνταγματική ελευθερία της θρησκευτικής συνειδήσεως.

Η απόφαση της Συνόδου ΓΟΧ (στη συνεδρία της 4/17-12-2014) για την υπαγωγή των Μητροπόλεων ΓΟΧ και της Εκκλησίας ΓΟΧ στο Νόμο 4301/2014, σε συνδυασμό με το άρθρο 58 παρ. 4 του Π.Δ. 18/2018, και η δημόσια από εκείνη στήριξη του εν λόγω Νόμου με τις Ερωταποκρίσεις της του Ιανουαρίου 2015, προσκρούουν στο 9^ο άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως «Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν», δεδομένου ότι ο Οικουμενισμός και στη Νομική του Διάσταση προσβάλλει πρωτίστως και αφητηριακά αυτό το άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως, δηλαδή την Μοναδική Αλήθεια της Εκκλησίας ως Σώματος του Χριστού. Διότι, με την ανωτέρω υπαγωγή στο Νόμο αυτόν και την ως άνω δημόσια στήριξή του, η Σύνοδος ΓΟΧ κατ' ουσίαν ομολογεί συλλογικά και θεσμικά – δεδομένου ότι, εκτός της ομολογίας Ορθοδόξου πίστεως σε προσωπικό επίπεδο, υπάρχει και η ομολογία Ορθοδόξου πίστεως της Εκκλησίας ΓΟΧ σε συλλογικό επίπεδο,

η οποία μπορεί να είναι είτε εν λόγω είτε εν έργω, εν προκειμένω είναι εν έργω - ότι:

1) Τα θρησκευτικά νομικά πρόσωπα των τριών Μητροπόλεων της και το υπό σύσταση εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο της Εκκλησίας ΓΟΧ συγκαταλέγονται μεταξύ των θρησκευτικών και εκκλησιαστικών νομικών προσώπων των ετεροδόξων και ετερόθρησκων θρησκευμάτων, και ειδικότερα των ετεροδόξων,

2) Αν και οι κανονισμοί των θρησκευτικών νομικών προσώπων των τριών Μητροπόλεων ΓΟΧ και του υπό σύσταση εκκλησιαστικού νομικού προσώπου της Εκκλησίας ΓΟΧ περιλαμβάνουν ομολογία πίστεως κατά του Οικουμενισμού, εν τούτοις η Σύνοδος ΓΟΧ αναγνωρίζει, και μη θέλοντας, στην πράξη ως ισότιμα από άποψη θρησκευτικής αληθείας τα θρησκευτικά και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα των λοιπών ετεροδόξων και ετερόθρησκων θρησκευμάτων, αφού αποδέχθηκε την οργανωτική και θεσμική εξομοίωσή της με εκείνα,

3) ΔΕΝ διακηρύσσει στην πράξη την Αλήθεια της Εκκλησίας με την ΜΗ ΥΠΑΓΩΓΗ της στο Νόμο 4301/2014 και με τη ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΥΤΟΥ ΩΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Η ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΕΧΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΠΙΣΤΗΣ, αλλά συμπεριλαμβάνει εγγράφως την Ομολογία πίστεως στους κανονισμούς των θρησκευτικών νομικών προσώπων των τριών Μητροπόλεων ΓΟΧ και του υπό σύσταση εκκλησιαστικού νομικού προσώπου της Εκκλησίας ΓΟΧ, δηλαδή μεταξύ των επίσης εγγράφως αναφερομένων από τα θρησκευτικά και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα των ετεροδόξων και ετεροθρήσκων δικών τους θρησκευτικών πεποιθήσεων, και ως μια από τις λοιπές θρησκευτικές πεποιθήσεις, από τότε που υπήχθησαν εκούσια τα θρησκευτικά νομικά πρόσωπα των Μητροπόλεων ΓΟΧ και θα υπαχθεί επίσης εκούσια το υπό σύσταση εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο της Εκκλησίας ΓΟΧ στον εν λόγω Νόμο.

Σημειωτέον ότι η αίρεση της προσβολής της λατρευτικής ενότητας της Εκκλησίας - με την εορτολογική καινοτομία του Γρηγοριανού ημερολογίου, η οποία εισήχθη αυθαίρετα, αντικανονικά και αντιδογματικά, το 1924, από την καινοτόμο πλειοψηφία της Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος - είναι κατεγνωσμένη από τον Άγιο πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομο (Καβουρίδη) και από τον

πρώην Δημητριάδος Γερμανό (Μαυρομάτη), στη δήλωση αποτείχισής τους του 1935, καθώς και από τη Σύνοδο της Υπερόριας Ρωσικής Εκκλησίας 1) μέσω των χειροτονιών από αυτήν αρχιερέων της Εκκλησίας ΓΟΧ Ελλάδος, αρχής γενομένης από το 1960, και 2) μέσω της αναγνώρισης της ισχύος των Επισκοπικών χειροτονιών από την Υπερόρια Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία για την κατοχύρωση της Αποστολικής τους Διαδοχής με την από 18/31-12-1969 απόφαση της Συνόδου Αρχιερέων αυτής.

Σημειωτέον επίσης ότι απόσπασμα του αναθεματισμού, του Αυγούστου του 1983, της Παναίρεσης του Οικουμενισμού από τη Σύνοδο των Αρχιερέων της Υπερόριας Ρωσικής Εκκλησίας έχει ως εξής:

«Τοις βάλλουσι κατά της Εκκλησίας του Χριστού και διδάσκουσι ότι η του Χριστού Εκκλησία μεμέρισται εν ούτω καλουμένοις «κλάδοις» οίτινες διαφέρουσιν αλλήλων εν διδασκαλία και τρόπω ζωής, ή ότι η Εκκλησία ουχ υφίσταται ορατώς, αλλ' απαρτισθήσεται εν τω μέλλοντι, όταν άπαντες οι «κλάδοι», ή τμήματα, ή ομολογίαι, ή προσέτι και θρησκείαι ενωθώσιν εν ενί σώματι ... Όθεν, τοις κοινωνούσιν εν γνώσει τοις προμνημονευθείσιν αιρετικούς ή συνηγορούσι, διαδίδουσι, ή υπεραμυνομένοις της καινοφανούς (ΣΗΜΕΙΩΣΗ κατά τον καθηγητή Κυριάκο Κυριαζόπουλο: δεν είναι καινοφανής, αλλά η αρχαία αίρεση του Γνωστικισμού ή Θρησκευτικού Συγκρητισμού, δηλαδή Νεογνωστικισμός) αυτών αιρέσεως του Οικουμενισμού εν προσχήματι αδελφικής αγάπης ή υποτιθεμένης ενώσεως των διαχωρισθέντων Χριστιανών, ΑΝΑΘΕΜΑ».

Σημειωτέον ακόμη ότι απόσπασμα της από 25-9-1998 (Π.Η.) Συνοδικής Καταδίκης και Αναθεματισμού της αιρέσεως του Οικουμενισμού από τη Σύνοδο ΓΟΧ Ελλάδος έχει ως ακολούθως:

«Τοις λέγουσιν ότι η Μία Αγία Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, υπάρχουσα ως εκκλησία πρωτοτόκων εν ουρανοίς και καταστάσα σώμα Χριστού κατά την επιδημίαν του Αγίου Πνεύματος κατά την Αγίαν Πεντηκοστήν, εξέλιπε εκ του κόσμου, ως κατατμηθείσα εις πολλούς κλάδους, έκαστος των οποίων κατέχει μέρος της αποκαλυφθείσης αληθείας και χάριν μυστηρίων, καθ' ά οι καινοφανείς οικουμενισταί (ΣΗΜΕΙΩΣΗ κατά τον καθηγητή Κυριάκο Κυριαζόπουλο: δεν είναι καινοφανείς, αλλά συνεχιστές, στη σύγχρονη εποχή, της αιρέσεως του

αρχαίου Γνωστικισμού ή Θρησκευτικού Συγκρητισμού, δηλαδή Νεο-γνωστικοί) διδάσκουσι, δι' ό και πρέπει αυτή να επανιδρυθή εκ νέου εξ ημών των ανθρώπων, δια της συνενώσεως πάντων των κλάδων, εις ενιαίον δένδρον, ήτοι της αφομοιώσεως εις έν όλον πασών των αιρέσεων, σχισμάτων μετά της αληθούς Ορθοδόξου Εκκλησίας, και πασών αυτών μετά των άλλων θρησκείων, προς απαρτισμόν μιας πανθρησκείας, η οποία ούτω θ' αποτελή την «εκκλησίαν» του Αντιχρίστου, ΑΝΑΘΕΜΑ...».

Η υπ' αριθ. πρωτ. 10/26-8-2018 Δήλωση Αποτειχίσεώς μας είναι δημοσιευμένη (https://inkthvolou.gr/nea18_dilos_apotixis.html).

Η 1^η Συμπλήρωση στην υπ' αριθ. πρωτ. 10/26-8-2018 Δήλωση Αποτειχίσεώς μας γίνεται, λαμβανομένης υπόψη της από 06-10-2018 Γνωμοδοτήσεως του Κυριάκου Κυριαζόπουλου, Καθηγητή του Εκκλησιαστικού Δικαίου στη Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης (επ.) – Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω – Θεολόγου, για το Νόμο 4301/2014 που αφορά τα θρησκευτικά και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα. Η Γνωμοδότηση αυτή είναι δημοσιευμένη (https://inkthvolou.gr/en4p_gnono4301_1.html).

Η 1^η Συμπλήρωση, στην υπ' αριθ. πρωτ. 10/26-8-2018 Δήλωση Αποτειχίσεώς μας, έχει ως ακολούθως:

1 – Τα τρία θρησκευτικά νομικά πρόσωπα των Μητροπόλεων ΓΟΧ 1) Αττικής και Βοιωτίας, 2) Πειραιώς και Σαλαμίνας και 3) Θεσσαλονίκης, και το υπό σύσταση εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο της Εκκλησίας ΓΟΧ, με την υπαγωγή τους στο Νόμο 4301/2014 για τα θρησκευτικά και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα, σε συνδυασμό με την υπαγωγή αυτών στο Τμήμα Ετεροδόξων και Ετεροθρήσκων του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σύμφωνα με το Π.Δ. 18/2018 για το Οργανόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας, καθώς και η αποδοχή του Νόμου αυτού και η δημόσια στήριξή του από τη Σύνοδο ΓΟΧ, απεμπόλησαν την εκκλησιολογική πεποίθηση της Εκκλησίας ΓΟΧ, όπως αυτή διατυπώθηκε ορθόδοξα από τον Άγιο πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομο (Καβουρίδη) στην Ομολογία Πίστεως της Εκκλησίας ΓΟΧ, της διαδόχου της πριν το 1924 ακαινοτόμητης Εκκλησίας της Ελλάδος, κατά την οποία:

Α) Η αυθαίρετη – δηλαδή χωρίς απόφαση Πανορθόδοξης Συνόδου – εισαγωγή, το 1924, του νέου ή Γρηγοριανού ημερολογίου για την τέλεση των ακίνητων εορτών έρχεται σε άμεση πρόσκρουση προς το 9^ο άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως «Εις Μίαν... Εκκλησίαν» (προσβολή της λατρευτικής ενότητας της Εκκλησίας, τόσο σε επίπεδο πιστών όσο και σε επίπεδο Αυτοκέφαλων Εκκλησιών) και σε ευθεία αντίθεση προς τον 56^ο Κανόνα της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου, ο οποίος απαιτεί την αυτή χρονική τάξη τελέσεως των νηστειών και ως εκ τούτου και των εορτών από όλες τις Αυτοκέφαλες Εκκλησίες.

Β) Η Εκκλησία ΓΟΧ είναι η – κατά το άρθρο 3 Συντάγματος – επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα, ως διάδοχος της πριν το 1924 ακαινοτόμητης Εκκλησίας της Ελλάδος και όχι η αναγνωριζόμενη ως τέτοια από Κράτος καινοτόμος νεοημερολογητική Εκκλησία της Ελλάδος.

Τα ανωτέρω τρία θρησκευτικά νομικά πρόσωπα και το υπό σύσταση εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο απεμπόλησαν και θα απεμπολήσει, αντιστοίχως, την ως άνω εκκλησιολογική πεποίθηση της Εκκλησίας ΓΟΧ, διότι:

α) - Στο Νόμο 4301/2014 δεν μπορούν να υπαχθούν η επικρατούσα θρησκεία, οι Εβραίοι και οι Μουσουλμάνοι της Θράκης, ενώ μπορούν να υπαχθούν οι ετερόδοξοι και οι αλλόθρησκοι.

β) – Με την αποδοχή και δημόσια στήριξή της στο Νόμο 4301/2014, και σε συνδυασμό με την υπαγωγή της στο Τμήμα Ετεροδόξων και Ετεροθρήσκων του Υπουργείου Παιδείας, σύμφωνα με το Π.Δ. 18/2018, η Σύνοδος ΓΟΧ 1) η οποία προέτρεψε τους πιστούς ΓΟΧ να υπογράψουν ως ιδρυτές των θρησκευτικών νομικών προσώπων (όπως εκείνων των Μητροπόλεων Αττικής και Βοιωτίας, Πειραιώς και Σαλαμίνας και Θεσσαλονίκης), και 2) η οποία αποφάσισε την ίδρυση του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου – Εκκλησία ΓΟΧ και ψήφισε τον Κανονισμό του, αποδέχθηκε τον χαρακτηρισμό της από το Κράτος ως «ετερόδοξη». Ως εκ τούτου, αποδέχθηκε τον συνακόλουθο και αντίστοιχο χαρακτηρισμό της από την αναγνωριζόμενη ως επικρατούσα θρησκεία νεοημερολογητική Εκκλησία της Ελλάδος ως «αιρετική» έναντι αυτής. Και τούτο διότι ο όρος «ετερόδοξος» υπό το πρίσμα του Κράτους σημαίνει «αιρετικός» υπό το πρίσμα της αναγνωριζόμενης από

το Κράτος κρατικής Εκκλησίας ή επικρατούσας θρησκείας Εκκλησίας της Ελλάδος.

Βάσει των προλεχθέντων, η υπαγωγή των τριών θρησκευτικών νομικών προσώπων των προαναφερθεισών Μητροπόλεων ΓΟΧ και του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου της Εκκλησίας ΓΟΧ στο Νόμο 4301/2014, με τη συνευδοκία της Συνόδου ΓΟΧ, σε συνδυασμό με το Π.Δ. 18/2018 για το Οργανόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο υπάγει τούτα στο Τμήμα Ετεροδόξων και Ετεροθρήσκων, συνιστά πράξη που αντίκειται στο Ορθόδοξο φρόνημα και ήθος, που απορρέουν από την Ορθόδοξη Εκκλησιολογία και Ιερά Παράδοση (ακόμη και αν υπάρχουν προβλεπόμενα κοσμικά οφέλη), οι οποίες δεν συμφωνούν με οιονδήποτε ωφελιμισμό του τύπου «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Πρέπει να επισημανθεί ότι τα προβλεπόμενα από το Νόμο 4301/2014 οφέλη (θρησκευτικά ανθρώπινα δικαιώματα και θρησκευτικά προνόμια) δεν προβλέπονται μόνο για τα θρησκευτικά και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα, αλλά για όλες τις θρησκευτικές κοινότητες, είτε έχουν νομική προσωπικότητα του Αστικού Κώδικα ή του Νόμου 4301/2014, είτε δεν έχουν νομική προσωπικότητα. Διότι, σε αντίθετη περίπτωση, θα παραβιαζόταν το δικαίωμα στην ισότητα των θρησκευμάτων, καθώς και η αρχή της ισότητας και των απαγόρευσης των διακρίσεων σε συνδυασμό με τη θρησκευτική ελευθερία.

2 – Το Π.Δ. 18/2018 για το Οργανόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων – το οποίο σχετίζεται με το Νόμο 4301/2014 ιδίως ως προς το τμήμα του Υπουργείου Παιδείας το αρμόδιο για την Εκκλησία ΓΟΧ και ως προς το τμήμα του Υπουργείου το αρμόδιο για την τήρηση του Μητρώου θρησκευτικών και εκκλησιαστικών νομικών προσώπων - στο άρθρο 58 παρ. 4 αυτού, προβλέπει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

α) τα θέματα που αφορούν τις άλλες θρησκείες και δόγματα, εκτός της επικρατούσας θρησκείας, στα οποία ετερόδοξα θρησκευόμενα συμπεριλαμβάνεται η Εκκλησία ΓΟΧ,

β) την εποπτεία των λοιπών θρησκευτικών κοινοτήτων, πλην της νεοημερολογητικής Εκκλησίας της Ελλάδος, στις οποίες θρησκευτικές κοινότητες συμπεριλαμβάνεται η Εκκλησία ΓΟΧ,

γ) τη λειτουργία Μητρώου Θρησκευτικών κοινοτήτων, αδειοδοτημένων θρησκευτικών χώρων και θρησκευτικών λειτουργιών

3 – Τα τρία θρησκευτικά νομικά πρόσωπα Μητροπόλεις και το υπό σύσταση εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο – Εκκλησία ΓΟΧ, με την υπαγωγή τους στο Νόμο 4301/2014, έχασαν και θα χάσει, αντιστοίχως, το νομικό χαρακτηρισμό των ΓΟΧ που διατυπώθηκε από την απόφαση 1444/1991 του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία αποφάνθηκε ορθά ότι - υπό το πρίσμα της νεοημερολογητικής Εκκλησίας της Ελλάδος – η Εκκλησία ΓΟΧ δεν είναι ούτε ετερόδοξη ούτε ετερόθρησκη έναντι εκείνης, δηλαδή ότι είναι ενιστάμενη ή διστάμενη έναντι εκείνης. Αντιθέτως, οι Μητροπόλεις ΓΟΧ που δεν υπήχθησαν στο Νόμο 4301/2014 εξακολουθούν να διατηρούν τον εν λόγω νομικό χαρακτηρισμό του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι υπό το πρίσμα της νεοημερολογητικής Εκκλησίας της Ελλάδος – η Εκκλησία ΓΟΧ δεν είναι ούτε ετερόδοξη ούτε ετερόθρησκη έναντι εκείνης. Συνεπώς, μετά την ανωτέρω υπαγωγή στο Νόμο 4301/2014, το νομικό καθεστώς της Εκκλησίας ΓΟΧ έχει ήδη διχασθεί και από την πλευρά του νομικού χαρακτηρισμού των οργανισμών της (Εκκλησίας ΓΟΧ, Μητροπόλεων της), ως προς το ζήτημα αν είναι ετερόδοξοι (κατά την κρατική ορολογία) ή αιρετικοί (κατά την ορολογία της αναγνωριζόμενης από το Κράτος ως κρατική νεοημερολογητικής Εκκλησίας της Ελλάδος), ή ενιστάμενοι ή διστάμενοι έναντι εκείνης.

4 – Ούτε ο Νόμος 4301/2014 ούτε το Π.Δ. 18/2018 προέβλεψαν την ιδιαίτερη περίπτωση της Εκκλησίας ΓΟΧ, έστω, υπό το πρίσμα της νεοημερολογητικής Εκκλησίας της Ελλάδος, κατά την οποία περίπτωση η Εκκλησία ΓΟΧ είναι ενιστάμενη ή διστάμενη έναντι εκείνης. Αλλά και σε αυτήν την περίπτωση, αν η Σύνοδος ΓΟΧ αποδεχόταν την υπαγωγή στο Νόμο 4301/2014, πάλι θα απεμπολούνταν η εκκλησιολογική πεποίθηση της Εκκλησίας ΓΟΧ, όπως αυτή διατυπώθηκε ορθόδοξα από τον Άγιο πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομο (Καβουρίδη) στην Ομολογία Πίστεως της Εκκλησίας ΓΟΧ, της διαδόχου της πριν το 1924 ακαινοτόμητης Εκκλησίας της Ελλάδος. Διότι και τότε η Εκκλησία ΓΟΧ θα παραιτούνταν από τη διεκδίκησή της έναντι του Κράτους και της νεοημερολογητικής Εκκλησίας της Ελλάδος, ότι αυτή είναι η κληρονόμος της πριν το 1924 ακαινοτόμητης Εκκλησίας της Ελλάδος

και, κατά συνέπεια, η – κατά το άρθρο 3 του Συντάγματος – επικρατούσα θρησκεία.

5 - Ήταν περιττό και όχι μόνο ανωφελές αλλά και επιζήμιο η Σύνοδος ΓΟΧ να προτρέψει τους πιστούς ΓΟΧ να υπογράψουν ως ιδρυτικά μέλη των θρησκευτικών νομικών προσώπων - Μητροπόλεων, και να αποφασίσει την ίδρυση εκκλησιαστικού νομικού προσώπου – Εκκλησίας ΓΟΧ. Διότι:

A) Η απόφαση 327/2011 του Εφετείου Λάρισας τονίζει ότι η Εκκλησία Γ.Ο.Χ. και οι οργανωτικές της υποδιαιρέσεις έχουν αυτοδικαίως ιδιόρρυθμη – λόγω συνδυασμού, εν προκειμένω, θρησκευτικής ελευθερίας και ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι - νομική προσωπικότητα, άρα ικανότητα δικαίου και δικαιοπραξίας, έστω και αν δεν υπάρχει κρατική πράξη που να την αναγνωρίζει, επί παραδείγματι τήρηση των διατυπώσεων του Αστικού Κώδικα για την ίδρυση σωματείου. Διότι η αυτοδίκαιη ύπαρξή της αποτελεί προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ (*sine qua non*), προκειμένου η Εκκλησία Γ.Ο.Χ., που είναι γνωστή θρησκεία, να μπορεί να απολαύσει το δικαίωμα της συλλογικής διάστασης της θρησκευτικής ελευθερίας σε όλα τα επιμέρους της θρησκευτικά δικαιώματα. Εν προκειμένω, πρόκειται για *de jure* νομική προσωπικότητα θεμελιωμένη στον ανωτέρω συνδυασμό των δύο ελευθεριών. Το σκεπτικό αυτής της εφετειακής απόφασης συνάδει με το σκεπτικό της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Καθολική Εκκλησία Χανίων κατά Ελλάδος» του 1997, κατά την οποία η σχετική νομολογία και η διοικητική πρακτική δημιούργησαν, με το πέρασμα του χρόνου, ασφάλεια δικαίου, τόσο για τα περιουσιακά ζητήματα όσο και για το ζήτημα της δικαστικής εκπροσώπησης των διαφόρων εκκλησιαστικών οργανισμών και την οποία ασφάλεια δικαίου η εν λόγω Εκκλησία μπορούσε εύλογα να εμπιστεύεται. Πρόκειται στην περίπτωση αυτή για *de facto* νομική προσωπικότητα.

B) Η Εκκλησία ΓΟΧ απολαμβάνει του διεθνούς και συνταγματικού δικαιώματος στην αυτονομία, το οποίο απορρέει από τη διεθνή και συνταγματική θρησκευτική ελευθερία, όπως αποφάνθηκε και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην απόφαση Μητροπολιτική Εκκλησία της Βεσσαραβίας κατά Μολδαβίας. Τούτο σημαίνει ότι τα αρμόδια - κατά το εσωτερικό της δίκαιο (ιεροί κανόνες,

κανονισμοί της) - όργανά της έχουν διοικητική εξουσία (με ευρεία έννοια), δηλαδή νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία στις εσωτερικές της υποθέσεις (π.χ. ίδρυση οργανωτικών υποδιαιρέσεων, ήτοι Μητροπόλεων, Μονών, Ησυχαστηρίων, εκλογή Αρχιεπισκόπου και Αρχιερέων, ανάδειξη κληρικών κλπ). Το αρμόδιο νομοθετικό όργανό της (η Σύνοδος σε επίπεδο Αυτοκέφαλης Εκκλησίας ΓΟΧ) εκδίδει κανονισμούς σε θέματα εσωτερικών υποθέσεών της, οι οποίοι είναι κατώτερης τυπικής ισχύος από τους Ιερούς Κανόνες. Σε περίπτωση ασυμφωνίας διατάξεων των κανονισμών με Ιερούς Κανόνες, υπερισχύουν οι Ιεροί Κανόνες, με βάση τη νομική – κανονική ερμηνευτική μέθοδο της ιεραρχίας των πηγών του δικαίου ή συστηματική μέθοδο. Δυνάμει του δικαιώματος στην αυτονομία της Εκκλησίας ΓΟΧ, το Κράτος υποχρεούται να αναγνωρίζει και να σέβεται το εσωτερικό της δίκαιο, στην έκταση που τούτο δεν έρχεται σε αντίθεση προς τη δημόσια τάξη και τα χρηστά ήθη. Συνεπώς, με βάση τη διεθνή και συνταγματική ελευθερία, δεν απαιτείται η υπαγωγή στο Νόμο 4301/2014 της Εκκλησίας ΓΟΧ και των οργανωτικών υποδιαιρέσεών της, προκειμένου το Κράτος να αναγνωρίζει και να σέβεται το εσωτερικό της δίκαιο. Αντιθέτως, η υπαγωγή αυτή διευρύνει την κρατική εποπτεία τους, διότι η σύσταση θρησκευτικού ή εκκλησιαστικού νομικού προσώπου προϋποθέτει τη συμπερίληψη του εσωτερικού τους δικαίου στους κανονισμούς τους που υποβάλλονται στο αρμόδιο δικαστήριο, με τον κίνδυνο να ελέγχεται από το Κράτος η λειτουργία τους όχι μόνο με βάση το Νόμο 4301/2014 και τους λοιπούς κρατικούς νόμους, αλλά και με βάση τους κανονισμούς τους (ή, κατά την ορολογία του Αστικού Κώδικα, των καταστατικών τους). Αν η εποπτεύουσα αρχή (δηλαδή το Τμήμα Ετεροδόξων και Ετεροθρήσκων του Υπουργείου Παιδείας) ή ο αρμόδιος εισαγγελέας διαπιστώσει ότι η λειτουργία του θρησκευτικού ή εκκλησιαστικού νομικού προσώπου έρχεται σε αντίθεση με τον κανονισμό του που αναγνωρίστηκε από το αρμόδιο δικαστήριο, τότε μπορεί να ζητήσει από το ίδιο δικαστήριο την αναγκαστική διάλυση του για το λόγο ότι η λειτουργία του έχει καταστεί παράνομη ή ανήθικη ή αντίθετη προς τη δημόσια τάξη. Ως εκ τούτου, τα τρία θρησκευτικά νομικά πρόσωπα που έχουν ήδη ιδρυθεί, και το υπό σύσταση εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο – Εκκλησία ΓΟΧ υπόκεινται ή θα υπόκειται, αντιστοίχως, στην ανωτέρω διευρυμένη κρατική εποπτεία, ενώ οι λοιπές Μητροπόλεις ΓΟΧ στην Ελλάδα, καθώς και οι

λοιπές οργανωτικές υποδιαιρέσεις της Εκκλησίας ΓΟΧ, αν δεν έχουν νομική προσωπικότητα του Αστικού Κώδικα, δεν υπόκεινται σε καμία κρατική εποπτεία ως προς τη λειτουργία τους.

Γ) Τα θρησκευτικά νομικά πρόσωπα – Μητροπόλεις ΓΟΧ και το υπό σύσταση εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο – Εκκλησία ΓΟΧ υπόκεινται και θα υπόκειται, αντιστοίχως, σε εξάμηνη αναστολή λειτουργίας και σε αναγκαστική διάλυση για τους λόγους που προβλέπονται στο Νόμο 4301/2014. Αντιθέτως, οι Μητροπόλεις ΓΟΧ στην Ελλάδα που δεν έχουν υπαχθεί στο Νόμο 4301/2014, έχουν αυτοδικαίως – δυνάμει των διεθνών και συνταγματικών δικαιωμάτων στη θρησκευτική ελευθερία και την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι - νομική προσωπικότητα, όπως αποφάνθηκε η απόφαση 327/2011 του Εφετείου Λάρισας, η οποία νομική προσωπικότητά τους ουδέποτε υπόκειται σε αναστολή λειτουργίας ή σε αναγκαστική διάλυση.

6 – Τα τρία θρησκευτικά νομικά πρόσωπα των προαναφερθεισών Μητροπόλεων ΓΟΧ και το υπό σύσταση εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο της Εκκλησίας ΓΟΧ απέκτησαν πλέον και θα αποκτήσει, αντιστοίχως, κρατική εποπτεύουσα αρχή, το Τμήμα Ετεροδόξων και Ετεροθρήσκων του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 58 παρ. 4 του Π.Δ. 18/2018. Αντιθέτως, οι λοιπές Μητροπόλεις της Εκκλησίας ΓΟΧ που έχουν έδρα στην Ελληνική επικράτεια, εφόσον δεν έχουν τη νομική προσωπικότητα σωματείου του Αστικού Κώδικα, δεν έχουν κρατική εποπτεύουσα αρχή, δηλαδή αποφεύγουν την κρατική εποπτεία. Αν, από την άλλη, αυτές οι Μητροπόλεις είχαν νομική προσωπικότητα σωματείου, τότε η εποπτεύουσα αρχή θα ήταν ο αντίστοιχος Δήμος, σύμφωνα με την με αριθ. 219/2017 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Τμήμα Ε'), επειδή θα ήταν κοινωφελή (θρησκευτικά) σωματεία, δηλαδή θα είχαν ελαφρότερη και λιγότερο εξειδικευμένη εποπτεία, αφού θα ήταν τοπική και όχι σε επίπεδο Υπουργείου. Η αρμοδιότητα για την εποπτεία των κοινωφελών (εν προκειμένω) θρησκευτικών σωματείων περιήλθε από 1-1-2011 στον αρμόδιο Δήμο ως τοπική υπόθεση κρατικού χαρακτήρα, με το Νόμο 3852/2010, σε αρμονία με το άρθρο 102 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους ΟΤΑ η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του Κράτους.

7 - Τα θρησκευτικά νομικά πρόσωπα – Μητροπόλεις ΓΟΧ και το υπό σύσταση εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο – Εκκλησία ΓΟΧ χρειάζονται διοικητική άδεια από το Τμήμα Ετεροδόξων και Ετεροθρήσκων του Υπουργείου Παιδείας 1) για την ίδρυση και λειτουργία χώρων λατρείας, και 2) για την έγκριση μεταστέγασης χώρων λατρείας. Αντιθέτως, οι λοιπές Μητροπόλεις ΓΟΧ στην Ελλάδα εξακολουθούν να μην χρειάζονται τέτοια διοικητική άδεια, σύμφωνα με την απόφαση 1444/1991, κατά την οποία, επειδή η Εκκλησία ΓΟΧ συνιστά ιδιαίτερη θρησκευτική κοινότητα, η οποία δεν είναι ετερόδοξη ή αλλόθρησκη σε σχέση με τη νεοημερολογιτική Εκκλησία της Ελλάδος, στην Εκκλησία ΓΟΧ δεν εφαρμόζεται:

α) ούτε η νομοθεσία για την ίδρυση ναών ή ησυχαστηρίων της κρατικής Εκκλησίας της Ελλάδος (άρθρα 47 παρ. 2 και 39 παρ. 10 Νόμου 590/1977 για τον Καταστατικό της Χάρτη)

β) ούτε η νομοθεσία για την ίδρυση ναών ή ευκτηρίων οίκων ετεροδόξων και ετεροθρήσκων (άρθρο 1 Αναγκαστικού Νόμου 1672/1939 και του από 20-5/2-6-1939 εκτελεστικού του Βασιλικού Διατάγματος),

αλλά αρκεί η άδεια από την κρατική πολεοδομική αρχή.

8 – Ιδίως για τον ανωτέρω εκκλησιολογικό - δογματικό λόγο της μετατροπής της Εκκλησίας ΓΟΧ από κληρονόμο της πριν το 1924 ακαινοτόμητης Εκκλησίας της Ελλάδος σε ετερόδοξη (κατά την κρατική ορολογία) ή αιρετική (κατά την ορολογία της καινοτόμου νεοημερολογιτικής Εκκλησίας της Ελλάδος), ο οποίος αναφέρεται στους αριθμούς 1 και 2 της παρούσας Δήλωσης αποτειχίσεως, αλλά και για την ως άνω υποβάθμιση του νομικού καθεστώτος πλήρους θρησκευτικής ελευθερίας της Εκκλησίας ΓΟΧ, η οποία αναφέρεται στους αριθμούς 3 – 7 της ίδιας Δήλωσης αποτειχίσεως, οι λοιποί πιστοί ΓΟΧ οφείλουν:

Α) Να αποτειχιστούν από τον οικείο Μητροπολίτη ΓΟΧ και τη Σύνοδο ΓΟΧ – οι οποίοι και η οποία, αντίστοιχα, έχουν εκούσια υπαχθεί ή υποστηρίξει δημόσια την υπαγωγή της Εκκλησίας ΓΟΧ και των Μητροπολιτών της στο Νόμο 4301/2014 - και συνακόλουθα έχουν υπαχθεί από το Κράτος στο Τμήμα Ετεροδόξων και Ετεροθρήσκων του Υπουργείου Παιδείας, σύμφωνα με το Π.Δ. 18/2018 για το Οργανόγραμμα του Υπουργείου - μέσω του επίσημου ιστότοπου και της

σχετικής συνοδικής έντυπης έκδοσης της Συνόδου της Εκκλησίας ΓΟΧ, η οποία δημοσίευσε κατάλογο ερωταποκρίσεων σχετικών με αυτόν το Νόμο - δυνάμει του 31^{ου} Αποστολικού Κανόνα [αίρεση της απεμπόλησης της Ομολογίας Πίστεως την οποία διακήρυξε ο Άγιος πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος (Καβουρίδης)] και του 15^{ου} Κανόνα, παρ. 4, της Πρωτοδευτέρας Συνόδου (αίρεση του Κατεγνωσμένου Οικουμενισμού ή Θρησκευτικού Συγκρητισμού ή Θρησκευτικής Παγκοσμιοποίησης ή Νέο-γνωστικισμού στη Νομική του Διάσταση), έως ότου η Σύνοδος ΓΟΧ αποφασίσει την εκούσια διάλυση των τριών θρησκευτικών νομικών προσώπων – Μητροπόλεων και τη μη σύσταση του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου – Εκκλησίας ΓΟΧ, προκειμένου να παύσει η προφανής παραβίαση της Ομολογίας Πίστεως της Εκκλησίας ΓΟΧ, την οποία διακήρυξε ο Άγιος πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος (Καβουρίδης) και κατά την οποία η ίδια είναι η κληρονόμος της πριν το 1924 ακαινοτόμητης Εκκλησίας της Ελλάδος, αλλά και προκειμένου να τερματιστεί η διάσπαση της ενότητας των μελών της η οποία προσβλήθηκε λόγω του διχασμού που προκλήθηκε από το εγχείρημα της σύστασης των θρησκευτικών νομικών προσώπων – Μητροπόλεων ΓΟΧ και από την υποστήριξη της υπαγωγής στο Νόμο 4301/2014 από τη Σύνοδο ΓΟΧ, καθώς και να απομακρυνθεί η αίρεση του Κατεγνωσμένου Οικουμενισμού ή Θρησκευτικού Συγκρητισμού ή Θρησκευτικής Παγκοσμιοποίησης ή Νέο-γνωστικισμού στη Νομική του Διάσταση.

Β) Να ανακαλέσουν τις υπογραφές τους όσοι υπέγραψαν ως ιδρυτικά μέλη των τριών θρησκευτικών νομικών προσώπων – Μητροπόλεων, για να μη συμμετέχουν στην προφανή παραβίαση της Ομολογίας Πίστεως της Εκκλησίας ΓΟΧ, την οποία διακήρυξε ο Άγιος πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος (Καβουρίδης), κατά την οποία η ίδια είναι η κληρονόμος της πριν το 1924 ακαινοτόμητης Εκκλησίας της Ελλάδος.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ